

frem. Det vil heller ikke styrke den almindelige Befolknings Tillid til den Mand, der sad som fungerende Finansminister i Forsommeren og Sommeren, og heller ikke styrke Tilliden til de Mænd, som have det store Medansvar for Alberti-Katastrofen og dens Omfang. Jeg haaber, at alt dette maa blive lagt klart og aabent frem i den Redegørelse, som kommer til os. Den højtærede Finansminister nikker, det glæder mig, saa har forhaabentligt Forlydentet om en hemmelig Indberetning til Finansudvalget og en offentlig hertil ingen Steder hjemme. Den højtærede Finansminister nikker ikke her, det beklager jeg i høj Grad, for det svækker noget Værdien af hans tidligere Nik.

Den højtærede Finansminister sagde saa, at han ikke havde mærket nogen Modstand mod de Bankkomitémedlemmer, som han foreslog. Det Svar undrer mig ogsaa i allerhøjeste Grad. Det er en Kendsgerning — den højtærede Finansminister vil neppe driste sig til at benægte det —, at den højtærede Finansminister først indstillede som de tre nye Medlemmer af Bankkomitéen det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), Redaktør H. Green og forhenværende Retsformand Madvig, og at da Bankkomitéen fik Meddelelse om, at det var Finansministerens Ønske, at disse tre Mænd skulde supplere Bankkomitéen, hvor jo Staten havde Ret til at sætte yderligere tre Repræsentanter ind udover de to, den satte ind i Foraaret, blev der fra Bankrepræsentanternes Side — ikke fra Statsrepræsentanternes — rejst Modstand derimod, endog i meget stærke Ord. En Tale, der er holdt her i Tinget, blev af en Bankrepræsentant stemplet som landsskadelig, ja, man bestred fra Bankrepræsentanternes Side Statens Ret til overhovedet at supplere Bankkomitéen. Saa førtes der Forhandling, og det kom til et Kompromis.

Formanden: Jeg maa meget indtrængende anmode om, at man holder sig til den foreliggende Sag, for at dens Behandling kan tilendebringes i dette Møde.

Borgbjerg: Som jeg tillod mig at bemærke før, er der en meget nøje Sammenhæng mellem Bankkomitéen og Bestræbelserne for at redde Bondestændens Sparekasse. Desuden maa det dog være mig tilladt, efter at Finansministeren har faaet Lov til at svare mig, at give mit Gensvar. Det, jeg vilde sige, er for øvrigt sagt paa et halvt Minut. Finansministeren

vil neppe kunne benægte, at de Folk, han oprindeligt indstillede

Formanden: Jeg maa vedblivende anmode Taleren om at holde sig til Sagen.

Borgbjerg: Saa har jeg kun eet Punkt tilbage. Det er Finansministerens Udsagn om, at der ikke forelaa noget i Retning af, hvad jeg havde paastaaet: en Beslutning om Hemmeligholdelse, den kendte han ikke noget til, og hvis der forelaa noget saadant, maatte der have været Flertal derfor og Flertal paa den Maade, at det var Komitéens Formand, hvis Stemme gjaldt mest, der havde stemt. Men saadan forholder det sig aldeles ikke. Stillingen er den, at den 17. Februar, kort efter at Bankkomitéen var nedsat, delte Journalistforeningens Formand skriftlig alle Bladredaktioner, at Formanden for Bankkomitéen, Konferensraad Falbe-Hansen, havde henvendt sig til ham med Anmodning om at lade Pressen vide, at Bankkomitéens Formand vilde være at træffe paa et bestemt Sted Kl. 11—4 daglig og var rede til at give Pressen alle Oplysninger og Efterretninger, denne maatte ønske. Det var overordentlig prisværdigt gjort af Bankkomitéens Formand, og der udviklede sig et smukt Tillidsforhold mellem Pressen og Bankkomitéen. Men den 12. November ophørte dette Forhold. Da besluttede Bankkomitéen fremtidig at hemmeligholde sine Forhandling og sine Møder. Et Blad, der staaar Regeringen overordentlig nær, har givet en Fremstilling heraf, der ganske svarer til den Fremstilling, jeg har givet i Dag. Dette Blad erklærer endvidere, at denne Hemmelighedsbeslutning netop ikke skyldes Statens Repræsentanter, men Bankernes.

Formanden: Jeg maa atter anmode om, at det ærede Medlem holder sig til den foreliggende Sag.

Borgbjerg: Jeg maa dog have Lov til at svare den højtærede Finansminister. Denne har faaet Lov til at svare paa mine Forespørgsler, saa maa jeg vel have Lov til at svare igen.

Formanden: Det er det ærede Medlem, der har draget det udenfor liggende Emne ind under denne Forhandling, og jeg maa derfor anmode det ærede Medlem om at vende tilbage til den foreliggende Sag.